

РЕШЕНИЕ

№ 45

гр. гр.Несебър, 13.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НЕСЕБЪР, I-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЛАЗАР К. ВАСИЛЕВ

при участието на секретаря Атанаска Д. Ганева
като разгледа докладваното от ЛАЗАР К. ВАСИЛЕВ Административно
наказателно дело № 20222150201149 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по повод постъпила жалба от **Р. Н. Б. с ЕГН *******, с адрес гр. гр. Л., обл. П., ул. „А.С.“ № **, ет.**, ап. *, против **Наказателно постановление № 22-0304-001331/10.10.2022г.**, издадено от Началник сектор в ОДМВР Бургас, РУ Несебър. С атакувания акт на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца, за това, че на 01.08.2022 г. около 21:50 часа, в гр. Свети Влас в к-с „Райска градина“ по алея между сграда Мария и сграда Лилия управлява голф количка Zykarі с индивидуален № 5, като МПС не е регистрирано по надлежния ред и без рег. Табели, като по този начин управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред, с което виновно е нарушил чл.140 ал. 1 от ЗДвП.

По съображения, подробно изложени в жалбата, се прави искане наказателното постановление да бъде отменено. Излага становище, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон. Сочи се, че не е изяснена изцяло, точно и ясно фактическата обстановка, каквото е задължението на извършващия проверката.

В връзка с тези си твърдения жалбоподателят твърди, че към датата на извършване на твърдените нарушения е работил на длъжност „пиколо" в „ИДЪН ДЕВЕЛЪПМЕНТС" АД с ЕИК 131242690, като управляваната от него

гольф количка /неиндивидуализирана - липсва номер на рама, двигател и др./ е собственост на дружеството. При постъпване на работа му било възложено да управлява същата на територията на затворения комплекс, като му било разяснено, че не му е необходимо СУМПС. Последното не му е било искано от управителя. Обяснено му било също и че това не е ППС, за което да има изисквания за регистрация. Също така му било казано и че ще управлява същото вътре в комплекс „Райска градина“, което не е част от пътната мрежа за обществено ползване.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява. По делото е депозирана молба от процесуалния му представител, в която е изложено становище, че се поддържат изложените в жалбата съображения и се иска отмяна на обжалваното наказателно постановление.

Административнонаказващият орган не изпраща представител в съдебно заседание. Изразено е писмено становище по жалбата, в което се сочи, че същата е неоснователна.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, приложения по делото доказателствен материал и съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

От АУАН № 483357 от 01.08.2022г., който е връчен на нарушителя на същата дата, се установява, че на 01.08.2022г. в гр. Свети Влас, в к-с „Райска градина“ по алея между сгради Мария и Лилия, Р. Н. Б. е управлявал Голф Количка Zykarі с индивидуален № 5, собственост на „Идън Девелъпментс“ АД. Превозното средство било без регистрационни табели, В акта е отразено, че МПС-то не е регистрирано по надлежния ред.

Въз основа на горепосочения АУАН е издадено Наказателно постановление № № 22-0304-001331/10.10.2022г., издадено от Началник сектор в ОДМВР Бургас, РУ Несебър. Същото е връчено на нарушителя на 10.11.2022г. С постановлението е прието, че жалбоподателят е допуснал нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, като за това и на основание чл. 175, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП му е наложено наказание – глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца.

От трудов договор № 2993/23.05.2022г., сключен между Р. Н. Б. като работник и „Идън Девелъпментс“ АД като работодател, и приложената към него длъжностна характеристика, се установява, че Б. е бил назначен на длъжност „Пиколо“ в комплекса, която е предполагала същият да посреща и изпраща гостите на хотела, поема багажа им и ги придружава до стаите им.

По делото е представена и техническа характеристика на Голф количка, която не е преведена на български език, поради което и не следва да се цени от настоящия състав.

По делото е постъпило и писмо от Община Несебър, в което е посочено,

че сгради Мария и Лилия са изградени в имот, който е собственост на „Идън Девелъпментс“ АД. Община Несебър не е изграждала транспортна инфраструктура в имота, поради което и организацията на движението в границите на частния имот се определя от собствениците, при спазване изискванията на чл. 2 от ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в рамките на 14-дневния срок за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, подадена от легитимирано да обжалва лице, срещу подлежащ на обжалване акт по чл. 58д от ЗАНН, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. **Разгледана по същество жалбата е основателна, като съображенията на съда в тази насока са следните:**

В настоящото производство съдът следва служебно да провери законността на обжалваното наказателно постановление, респективно дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя.

В изпълнение на това свое правомощие съдът, като провери изцяло обжалвания акт намира, че при съставянето на АУАН, са допуснати съществени процесуални нарушения, които са основание НП да бъде отменено изцяло, като незаконосъобразно. Съображенията на съда за това са следните:

При така посоченото в НП нарушение (чл. 140, ал. 1 от ЗДвП), фактите, които следва да се установят в настоящият процес се свеждат до това дали процесното четириколесно МПС, задвижвано с ел. двигател подлежи на регистрация или не, както и дали същото е управлявано по пътищата, отворени за обществено ползване.

За да се формират изводи за горните факти, е необходимо процесното превозно средство да бъде надлежно индивидуализирано, респективно да се установи от каква категория и подкатегория е и дали тази именно категория превозно средство подлежи на регистрация, съгласно чл. 140, ал. 1 от ЗДвП и Регламент (ЕС) № 168/2013. В настоящия случай по никакъв начин не е изяснено какво е по вид, категория, индивидуализиращи признаци и белези управляваното от жалбоподателя превозно средство. Предвид това за съда е невъзможно да направи и обоснован извод дали е нарушена нормата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. В тази връзка следва да се държи сметка, че тежестта на доказване на административно-наказателния процес лежи върху наказващия орган, който не е направил необходимото да подкрепи твърденията си с необходимите доказателства.

От друга страна, дори да се приеме, че процесното превозно средство подлежи на регистрация, за да може да се управлява по пътищата, отворени за обществено ползване, съобразно нормата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, то по

делото се установи, че жалбоподателят е управлявал същото в границите на комплекс „Райска градина“, който не е част от пътната мрежа, съответно алеите в него не са отворени за обществено ползване.

При това положение приложение следва да намери нормата на чл. 2, ал. 3 изречение последно от ЗДвП, съгласно която компетентността на органите за контрол по този закон не се разпростира върху пътищата, които не са отворени за обществено ползване.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че обжалваното наказателно постановление се явява незаконосъобразно по изложените по-горе съображения и като такова следва да бъде отменено изцяло.

По разноските:

На основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноси по реда на Административно-процесуалния кодекс. Нормата е процесуална и е приложима от 23.12.2021 г. Съдът се произнася по разноските сторени по делото, което разглежда.

При този изход от спора искането за присъждане на разноси от страна на процесуалния представител на жалбоподателя е основателно. От съдържанието на приложения на л. 4 от делото договор за правна защита и съдействие от 16.11.2022 г. се установява, че процесуалното представителство е осъществено по реда на чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗА. В този случай съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 и осъжда другата страна да го заплати. Разпоредбата на чл. 36, ал. 2 от ЗАдв. препраща към Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. По арг. от чл. 18, ал.2, вр. с чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредбата (съгласно редакцията, действаща към датата на сключване на договора за правна защита и съдействие), възнаграждението, което следва да се присъди в полза на процесуалния представител на жалбоподателя е в размер на 300 лв.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-0304-001331/10.10.2022г., издадено от Началник сектор в ОДМВР Бургас, РУ Несебър, с което на **Р. Н. Б. с ЕГН *****,** с адрес гр. гр. Л., обл. П., ул. „А.С.“ № **, ет.**, ап. *, на основание чл. 175, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП, е наложена глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвп.

ОСЪЖДА ОДМВР Бургас, РУ Несебър, да заплати на адвокат Р. Н. Р. от АК П., сумата от **300 лв. (триста лева)**, представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Административен съд- Бургас в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Несебър: _____